

Potrivit art. 56 din Legea nr. 31/1990, nulitatea unei societăți înmatriculate în registrul comerțului poate fi declarată de tribunal numai atunci când:

- a) lipsește actul constitutiv sau nu a fost încheiat în formă autentică, în situațiile prevăzute la art. 5 alin. (6);
- b) toți fondatorii au fost, potrivit legii, incapabili, la data constituirii societății;
- c) obiectul de activitate al societății este ilicit sau contrar ordinii publice;
- d) lipsește încheierea judecătorului delegat de înmatriculare a societății;
- e) lipsește autorizarea legală administrativă de constituire a societății;
- f) actul constitutiv nu prevede denumirea societății, obiectul său de activitate, aporturile asociaților sau capitalul social subscris;
- g) s-au încălcat dispozițiile legale privind capitalul social minim, subscris și vărsat;
- h) nu s-a respectat numărul minim de asociați, prevăzut de lege.

Așa cum rezultă din textul legal, nulitatea unei societăți are caracter de excepție, astfel încât cazurile de nulitate trebuie interpretate în mod limitativ și restrictiv.

Cererea reclamantului are la bază Decizia nr. XXII din 12.06.2006, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care, într-un recurs în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a statuat că cererile de autorizare a constituirii și de înmatriculare a societăților comerciale de consultanță, asistență și reprezentare juridică sunt inadmisibile.

În legătură cu acest aspect, la fel ca și prima instanță, Curtea reține că societatea pârâtă a fost înființată la data de 17.11.2006, prin urmare ulterior pronunțării Deciziei nr. XXII a Î.C.C.J. dar înainte de publicarea acesteia în Monitorul Oficial, publicare ce a avut loc la data de 20.11.2006 și de la care decizia a dobândit un caracter obligatoriu potrivit art. 329 al.2 Cod procedură civilă și minutei CSM din 30 mai 2005. În consecință declararea nulității și dizolvarea pârâtei nu pot fi dispuse, în condițiile în care stabilirea ca inadmisibilă a unei cereri de constituire a unei societăți având ca obiect COD CAEN 7411 prin Decizia XXII a Î.C.C.J. nu produce efecte decât de la data publicării în Monitorul Oficial, adică începând cu data de 20.11.2006.

Curtea reține că înființarea pârâtei s-a făcut legal prin faptul că a fost autorizată de către judecătorul delegat la ORC de pe lângă Tribunalul Timiș și consideră că obiectul acesteia este licit, neîncălucând legea, bunele moravuri și ordinea publică, deoarece dacă obiectul de activitate ar fi fost contrar ordinii publice judecătorul delegat de la ORC Timiș, în baza art.46 alin. (1) din Legea 31/1990, ar fi respins cererea de înmatriculare a societății. În acest sens, potrivit textului citat, „când actul constitutiv nu cuprinde mențiunile prevăzute de lege ori cuprinde clauze prin care se încalcă o dispoziție imperativă a legii sau când nu s-a îndeplinit o cerință legală pentru constituirea societății, judecătorul delegat, din oficiu sau la cererea oricăror persoane care formulează o cerere de intervenție, va respinge, prin încheiere, motivat, cererea de înmatriculare, în afară de cazul în care asociații înlătură asemenea neregularități”. Încheierea de autorizare a pârâtei este irevocabilă, prin neexercitarea căilor de atac împotriva acesteia, astfel încât aceasta a dobândit putere de lucru judecat.

În consecință, nu se mai poate pune în discuție în prezent nulitatea constituirii pârâtei, în condițiile în care constituirea acesteia a făcut obiectul controlului de legalitate în partea judecătorului delegat de Tribunalul Timiș la ORC Timiș, hotărârea acestuia devenind irevocabilă prin neexercitarea căilor de atac de persoanele interesate.

Pe cale de consecință, nici dizolvarea pârâtei pe motiv de nulitate a societății nu poate fi dispusă de către instanță, întrucât această măsură ar constitui un accesoriu al declarării nulității, iar în cauză, așa cum s-a arătat mai sus, nu s-a identificat nici un motiv de nulitate a acesteia.